

כו:

עין משפט
גר מצוה

צבא א מ"י פ"ד מהל'
עדות הלכה ד סמג
עשין קט עוש"ע ח"מ
סימן ל סעיף ו:
ק ב מ"י שם ופ"כ מהל'
אסורי ביאה מהל' טו
סמג שם עוש"ע ח"מ סי'
ל סעיף ט ועוש"ע אה"ע
סי' ג סעיף ז:
קא ג ד מ"י פ"ח מהל'
אסורי ביאה הלכ' ל
סמג לראין קאק עוש"ע
אה"ע סימן ז סעיף יא:

תוספות רי"ד

דבון דא וואס וואקטליך
 זאגט אפאן ברויטשט אים
 הקול. ואחז בו שור עורדי
 ואמר בו וואס וואס וואס
 תלזה הוא וואתה וכן
 וואת ע"י ואמר דינא
 וכן דבון הוא ר"ל שר
 האב דפסלן דאצא עורדים
 דאן דאן וכן
 מעלין לכהנה ע"פ ע"א
 שמעטריס ואצ"ע דאצא
 ע"א קמט ומשכשורו וכן
 חזק העידו וזה בידר א"ר
 שמעטריס ורש"י שר
 א"פ ש"פ עורדים מעלין
 ש"פ ע"א וזה שמעטריס
 שמעטריס אותו ע"פ
 הראשון ואמר וואס וואס
 לכהנו הוא וואקטליך ובר
 אחתקהו. ור"ל קשא ותי
 אמרת לעיל בזה ור"ל
 הדאט ספק פסח ר"ל
 ואוקי גברא אחתקהו ש"פ
 לחזק דאז באמור תורה
 אמינא דהי ונאמא בתרומה
 דרבנן וכן מוספי ל'
 לקמן בשלישי פסוק
 וחקלן וחקלן בזה ואמר
 ותי לכהנו ותי
 ואוקי גברא אחתקהו.
 בשלשונה דהיא. אן
 עריות מצטרפין ע"פ דאז
 שניהם כאחד (דברי ארז)
 אמר (קורח) אומר
 אפילו כזה אחי' י'
 לאפוקי דאז חזק הנה לו
 וזה בפי דאז וזה סמל
 שזה זה לא סמל
 ואצ"ע דבמנה חזק וזה
 לח"ל באמור. ור"ל
 מצטרפין: אן עריות
 מקיימת כביד ע"פ שניהו
 שניהם כאחד ר"ל ארז
 שומעין בזה וזה חזק
 ולשכסבו תבירו למחר
 ופסוקין גברא ותי ר"ל
 כח"ל ורש"י כ"ר וק"ל
 הדלהב כ"ר (קורח)
 שדעותו מצטרפות א"פ
 שזה לאו שניהם
 וזה לא מ"ר שדעות
 מקיימת כביד וק"ל ע"פ
 שזה העיד כאחד: "בא"ן
 אפסח שתבשבו כר:
 עובי וכו'. ע"פ מן
 מותרת לעולם ע"פ נפשות
 אמריה. ע"פ שכתבו
 כרכום כל הנהגות שכתבו
 שפלות. ואם ש"ל עדים
 א"פ מ"ר א"פ שפחה
 הרי אלו נאמנין כר:
 אדם נאמן ע"פ ע"פ.
 וז"ל וזכרה אן הקצב
 המנון הנה אן זה
 מן י' משעה נאמנין
 עובר כובלי' לירושלים
 ע"פ שישא א"פ ע"פ
 נאמן על ידי עצמו. מ"
 באשא חזק א"פ ר"ל
 באשא שיראל אמר ר"ל
 נפשות מותרת דאמסא
 וז"ל ודמסא כבהנת
 ר"ל מן כבהנת הלכך
 ע"פ מן מותרת לעולם
 ודמיתר דלמא מספס
 ממנה אלו אנוס לא אבל
 ע"פ נפשות א"פ מיתרית
 אנוס לא. והמורה ש"פ
 ואילו וזהו מן הפקר

ואסקינינה. ווא"ט וילמאן דמיט
אסקורע דיין דלחא
למימר דליכא יולטאס דבי כיון אלף
לדמוכה בחזקת ביהמים (ב"ב דף ע"ג)
אלף היכא שבורידוהו ע"י עדות אלף
ובדודה שע"י הקול ליה וילתא
דב"ד ו'אע"פ דלדמרינא (גיטין פ"א)
גבי גרוסה לטען דלף מנטילס קלף
היינו משום דלית ליה תקנתא אלף
הכא דלף לא מסקינן ליה לעולם פסול
מנטילן ו'אני נמי בתרומה דרנגן
הקילו: ו'אחתינן ז"ה אגן
פסקינן ז"ה. פי' בקונטרס אע"פ
דמרי וטרי ינינו אוקי מרי להדי מרי
ואוקי גבדא אחוקא וקשה לר"י
דכפרק האומר בקדושין (דף סו. ושם)
קלמך נמי ינאי היכי דמי אינלמא
דמרי אמרי אשכנאי וטרי אמרי לא
אשכנאי מאי חיות דסמכתא אחי
פירוש אשכנאי לא אשכנאי סמוך
אחריזי ואתאי קלמך ויבוקש הדבר אלף
ונמלא והתם פי' בקונטרס דלף אמרי
אוקי מרי כבדי מרי ואוקי גבדא
אחוקא דהא לא באלו להעיד על אמו
אלף נמי ינאי ואלף לא היה חוקת
כשירות ואין נראה לר"י דחוקת האם
מותרת גם לינאי כדמשמע הכא
ומרינן נמי לעיל בפ"ק (דף ע"ו ושם)
לדברי המכשיר נמי דמכשיר בנתה
וואפילו מאן דפסל בנתה היינו משום
דמעלה עשו בני זנות וגם אין לומר
כמו שחזק"ר ר"ת דליכא למימר התם
אוקינא אחוקא לפי שכל הגשים היו
בחזקת בניות דלכ"י היכי מיימי
מניה דליה על אשמו שומעה עזר
אחד דאני חזקת דכל הגשים בחזקת
בניות אלף אשמו וימיה היו בחזקת
הימר וגבדא לר"י דמרי וטרי אשמו
דרנגן הוא ומדרנגן האמירו דלף
ומוקינא ויבוקש והכא בתרומה
דרנגן הקילו וצפרק ככל מערבין (ע"י)
ויבוקש בשמי כמי ערים חזק דלף מוקינא
לר"י ז' נמי שאני התם דליכא ריע
דחסר ואחתי (מה דף ע"ג:) הכא דליף
דלדמרינן לעיל (דף כג:) אלף תלף ואלף
אשמו אע"פ דבשנים אומרים מת אמרי
דמכשין זה את זה איכא חומרא ובש
חוקה דליף אשמו מעניה פניה שאלף
ועדיה או יפאלה איתם בגוונותא ובנאלף
אלף מת נבך ואחר קל מת בעלין ואלף
ויתרי מאי חיות דסמכתא אחי דלמרי
ליתא דלדמרינא פסקין צרעיה אחין
לאלוסה דלדמרינא גבי ינאי והתם
לחזקת איסור ליבס והא דפריך נמי
דיוקא דידה דפרשין ועוד כיון דמרי
והו"ל נמי אוקמא אחוקא ריעה אחין
דמגשרא אע"פ שם העדו תחלה מ"י
ואין נראה לרבינו יצחק דהא הכא בש
שבע אחר המכשיר העיד קודם ויפוע
ללכתלה נמי דתקן לא מסיידא אשמו
ללכתלה אלף ש"מ שני לן קל ללכתלה
אלף ללכתלה ויחזק אסורה דחיישין ש
דחיישין שמה תמנא כדי לנמא חן ש
ודאי אפילו ללכתלה אסורה וא
גרביעי יפועל להשך תחלה ויזר

לזלזלם דבי דינא היכי
ויזניא מחמת הקול ולכא
היכא שהורידוהו שמי פעמים
ויזיל לזלזל זלזלם דבי דינא
ואסקניה⁶ וזאתו בי ת
חלוצה הוא ואחתיניה
ידענא ביה רבון הוא
לעדות והכא במיחש
קמיפלגי תנא קמא
מסקינא ליה חיישינן
ורש"ג סבר אן אה
ליה ולזלזלם דבי די
לה רב אשי אי הכי א
אמר רב אשי במצא
ובפלוגתא דהני תנא
מצטרפת עד שיאיר
בן קרחה אמר אפי"ר
מתקיימת בב"ד עד ש
נתן אומר⁷ שזומעין
וכשיבא חבירו לכ
מתני⁸ האשה ע
כוכבים על ידי ממו
נפשות אסורה לבע
נפולת בר רב יצחק
אלא שדי ישראל תח
אבל יד עובדי כוכב
אפילו על ידי מ
מתוב רבא⁹ העיד רב
בן הקצב על בת ישר
ורחקוה בני משפח
אותה שלא נסתרה
להם חכמים אם א
נמאכא ואם אי אתר
שהורגנה והא אשש
דיבין דף לה) גבי תרומה ונטע
נן לה לחזקה דלא נטמאת
ותא דהרי נטמאת לפניך ולא
אש שמי כמי עדס לא אמרינן
מוקמינן
נשכח רבא (ויבטח שו) דל
ניס אומרים נהגשה ושנים א
פני בעלה משה וכו"ש היכל
רבה (שם סג) וסג גבי היכל
ויבטח וסח"כ אמרו לה חילול
יעס סמוך להני דשרו לה וקס
לא דיקא דלאמר מרין ויבטח
ס' ויעד ממור ספק ממור
ותרי ספיקא דרבנן אין לנו
העיס שמוציא אותו מחזקת
פריי לעיל מאי שנא רישא ומי
ר היתם בחזקת אשת איש
מעמין מוקמינן ליה לחזקה
ד רבא אשי תשמע דבעי למי
סכן דלא חיישינן אפי"ר לאוסינ
פה על העובדי כוכבים אכל
אן אן מנינא מההיא דר
אלא לבעלה ועוד ראינ דתנן
יעה ורמיהו לוקחין סמן כה
עמיהם מפני שהסוידע על ה
לריעד ממור ספק אכל לחוש כלל
מא נאנסה א"כ לא הוה מייח
לא היגרנה דאי לבעלה סכן
לא נעוועת לשתרי קדושת
ומר דרבא חיישינן על

ואספקיניה. דנמקוס קול ה
 אלעזר בין לרש: מטערלין
 כשאר עדות: דמישינן לוי
 ועבשו יעלהו ויבטלו דבר
 רי ואמרי בן גרושה וכן
 ואתא עד אחד ואמר
 ודבריו עלמא מצטרפין
 ש לזילותא דבי דינא
 בן כיון דאחתניה לא
 לזילותא דבי דינא
 חזין ליה ואנן מסקינן
 נא לא חיישינן מתקוף
 נפ' תרי וחרי נמי אלא
 שופין לעדות קמיפלגי
 אי דתניא אין עדותן
 שניהם כאחד ר' יהושע
 בזה אחר זה ואין עדות
 יעידו שניהם כאחד ר'
 דבריו של זה היום
 אחר שומעין דבריו:
 שבתבשה בדי עובדי
 מותרת לבעלה על ידי
 קלה: **גמ'** אמר רב
 אמר רב ר' אמי שנו
 יפיה על עובדי כוכבים
 בים תקיפה על עצמן
 מון אסורה לבעלה
 י יוסי הכהן ור' זכריה
 אל שהורהנה באשקלון
 חתה ועדיה מעידים
 ושלא נטמאה ואמרו
 תם מאמינים שהורהנה
 כם מאמינים שלא נסתו
 קלון דיד עובדי כוכב
 מאה כו' ספק הרי זה חמור
 ע"כ דמורמה בזמן הזה דרבי
 אמרין השתא הוא דאעמי
 הן השתא הוא דאעמי ושני
 הן היינו משום דאעמי דהש
 נמנות למור לו וכו' דליכא
 ומרס לא נהגשה דאמרין נ
 תמשיעין לה עדים ויש לימ
 זמניה מרב שש עת אחר
 ד הכדים תלא ויולד דלשון
 דמאי פריך והא אית לן ל
 ת עליו ועל בת אחי כו' וע
 ין דרמחא על לילס וי"ל דמ'
 הוא ע"כ בדבוקת יאמר ל
 להעמידה על חוקה ולהחירו
 ש' היום הם מעידים חתלה
 אי שגא סיפא דשנים שלאמריס
 הוה דהאשך רב ודמיא
 ע"כ דכבר פסלוה השנים ו
 מר דלפילי אחו שנים לבסוף
 ש דמרתמי להספיד ממ
 ד העודי כוכבים תקיפה ע
 ויחוקה בני משפחהו וכל
 נפ' שני דמסכת ע"ו דף כ
 מה לקרנן וכל קטילא לא לכת
 רות ורמיהו האשך שנהגשה
 כל שנבעלה דלי מותרת לבע
 י מדי: **ועל** יד נפשות אס
 ואמר ואסורה שמה נאסרה א'
 כן מרסן נפשיהו דממשע
 כל אחת שמה אינה נעש
 שמה שמה אינה נעש

ויחד מהימן: ודכולי עלמא
 שני עדים המעידים זה שלזה
 וזאם דבי דינא. שהורידוהו ש
 הכס. והיטו דקאמר ר' אלעזר
 שהרדטוהו ע"פ העדורין
 ע"פ עד זה השני אע"פ
 עם האחר: ואכן מסקינן
 קטא תרי וטרי נינהו אוקי
 תרי ואוקומינא אחיקה
 דאסקינה ע"פ עד הראש
 נאמן דאס אכתי אין עור
 לזא שורדין הוא: אפילו
 כנדי הדדי נמי כפעם
 אלעזר לא מסקינן ליה: פ
 ענינא כחאד. את העדורין
 אחד אומר בפני הללויה וזה
 בפני הורה לו עליו: ו
 מסקינאם. להתקבל כצ"ד
 ענינא כחאדס. ופלוניא חא
 ולאי: ר' יהושע בן קרחה
 ורבי אלעזר ורבנן שמעון
 דרבי נתן ורבנן סליגי: ב
 ממון מוראיה לבעל. דמרת
 ממונן ואינן מסקינן. דמרת
 נפשות. שהיה נדיונת למונ
 לבעל. דהואיל וטיהבין
 חוששן שמא תדע"ה צא
 גב' לא סנו. אע"פ ממון
 לבעלה: אלא שד ישרא
 הסובדי כוכביס. ויראס לט
 דין שמא יפסידו ממונן:
 נאמסנא: ועוד. אוקי
 שהרדט: וסא אשקונ
 פלשמיס היא ועוד כנר ג
 הוא

והאמינו שלא נסתרה
 ויה ושלא נטמאה אל
 ימים תקיפה על עצמן
 הור
 גמל דברי ר"מ ומוקי לה
 ויהי משום דערבי מחומין
 אע"ג דגבי מקוה אמרינן ה
 ויאמירם מת גרסא אומרינ
 דיקא ומנסא מקדשה לה לא
 חומרא בסקף דמי דיקא מ
 מי לא תאא אע"ג דלא דיקא
 ומכל מקום דיקא לפי שיר
 ויחמה מהו דאמר להו תנינ
 והאחרון ממור היא דמי
 אוקמי אחזקה דאסורה ליבס
 וזה כיון דהרי וטרי ספק
 וכל דמי דיקא דיהי דיקא
 מם היא מלא לא הוי ממור וד
 כממזרת ורבינו יאחז בר ברוך
 ומיד כשהעידו יאא מחזקו ע
 נתקדשה העידו חתלה ונצט
 גמס המזילין אורו מחזקו
 ויזילאוו מחזקו ואין סביר
 דמסקינן ליה: על דיי
 יונס ולא דמי לנביאה וכן מוכ
 עמאן מקמי ע"י ממון אסור
 שיק אלא לכהני דפסול
 אין מעמידין בהמה בפסול
 חלה וסא דרשבד ומנא חיתמ
 ע"ה: ועודי כוכביס ע"י ממון
 ישראל קאמר דלא חיימין
 ורה אבע"ה. היינו אפילו לבע
 וס הוה ליה ליתמור אסורה לנ
 כירס מיתלתינן: ודק ג: גבי כ
 ואפילו נראית נעזבה

[illegible]

כאן